

FEDERATIE FRANDO

SINT-FRANCISCUS | SINT-ANTONIUS | DON BOSCO

Fonds Jeanne Devos steunt strijd voor kinderrechten

Zuster Jeanne Devos (rechts) en haar nicht Julie Hendrickx (links)

Het Zuster Jeanne Devos Fonds voor Kinderrechten van KU Leuven steunt al bijna twintig jaar de strijd tegen uitbuiting en mishandeling van kindslaven in India. De Belgische giften zijn cruciaal voor de opvang en begeleiding van getraumatiseerde kinderen.

Het Zuster Jeanne Devos Fonds voor Kinderrechten werd opgericht in 2006, maar de band tussen Jeanne Devos en KU Leuven was er al veel langer, vertelt Julie Hendrickx, Jeannes nichtje en ambassadeur van de National Domestic Workers' Movement (NDWM), de beweging die Jeanne in de jaren tachtig oprichtte en die ijvert voor de rechten van kindslaven en huispersoneel.

“De universiteit heeft Jeannes werk altijd een warm hart toegedragen. In 2000 kreeg ze een eredoctoraat en voor de opvang van kwetsba-

re kinderen werkte ze nauw samen met professor kinderpsychiatrie Peter Adriaenssens, de inspirator van het fonds.”

Het fonds moet het volgens Julie hebben van een groot aantal loyale schenkers. “We zijn erg dankbaar voor de grote giften uit bijvoorbeeld nalatenschappen. Maar er zijn ook veel mensen die maandelijks een klein bedrag storten en dat jarenlang volhouden”, zegt Julie. “Daardoor voelen ze zich betrokken, en dat vinden we heel belangrijk. De Belgische steun via het fonds blijft een belangrijke levensader voor de beweging.”

De Belgische steun via het fonds blijft belangrijk. Dankzij het fonds konden we vijf opvanghuizen oprichten voor kinderen die als huishulp zijn mishandeld of misbruikt.

Shelter homes

De giften gaan rechtsreeks naar de NDWM. “Het geld kunnen we heel

snel inzetten, en dat moet ook”, zegt Julie. “Tijdens de coronacrisis werden huishulpen als eerste ontslagen, en ze belandden op straat. Dan moet je snel kunnen schakelen om die vrouwen en kinderen op te vangen.”

“Dankzij het fonds konden we vijf transit shelter homes openen”, vertelt Jeanne Devos. “Opvanghuizen voor kinderen die getraumatiseerd zijn. Die via kinderhandel in gedwongen arbeid zijn beland of die als huishulp zijn mishandeld of seksueel misbruikt. In eerste instantie proberen we hen te herenigen met hun familie. We volgen de situatie op, en als het moet steunen we financieel zodat de kinderen naar school kunnen. Bij acht op de tien lukt dat. De kinderen die nergens anders terecht kunnen, vangen we permanent op.”

Voor een goede werking van de opvanghuizen blijven giften broodnodig. “De slachtoffers die we op-

vangen, hebben allemaal nood aan medische zorg”, zegt Julie. “Daarnaast organiseren we ook scholing voor de kinderen en steunen we hen als ze op hun achttiende voor een opleiding kiezen. En we blijven natuurlijk lobbyen voor hun rechten.”

Het fonds steunt ook de kinderrechtenbeweging in India. “Kinderen komen onder meer samen in kinderparlementen”, zegt Jeanne. “Ze zetten issues op de agenda waarmee ze in hun omgeving worden geconfronteerd – zoals misbruik of drugsverslaving – en stappen ermee naar de media en beleidsmakers. Ze komen op voor hun eigen rechten. Het wonderlijke is: als zij iets aanklaagt in de ministeraad, wordt dat veel beter opgevolgd dan als volwassenen het doen. Momenteel bereiken die kinderparlementen zo'n tachtig à negentigduizend kinderen.”

Opvolging

Julie is naast ambassadeur van de NDWM in België ook lid van de beheerraad van het fonds. “Julie neemt stilaan wat taken van mij over”, zegt Jeanne. “We moeten er niet flauw over doen: ik heb niet het eeuwige leven. Iemand moet het werk van hieruit kunnen verderzetten. Julie heeft ook Indiase roots – dat helpt.”

“Ik ben geboren in India en gedoopt door Jeannes jongste zuster”, vult Julie aan. “Jeanne is dus altijd mijn ‘tante nonneke’ geweest (lacht). Daardoor was ik ook van kindsbeen af betrokken bij haar werk en dat van de beweging. Ik heb onlangs ook een biografie over Jeanne geschreven: ‘Alsof de weg ons zocht’.”

“Op mijn zestien ging ik voor het eerst naar India. Dat was moeilijk ... Wat als ik mijn biologische moeder hier nu passeert?, dacht ik almaar. Tegelijk besef je dat je een lotje uit de loterij gekregen hebt. Ik zag vrouwen in lompen gekleed, kinderen in armoede ... Mijn leven had er ook zo kunnen uitzien. Door mijn werk voor het fonds en bij de beweging kan ik iets terugdoen voor dat lotje. Niet omdat ik er mij verplicht toe voel, maar omdat ik het graag wil.”

“Ze is trouwens ook haar eigen dochter al warm aan het maken voor de beweging”, zegt Jeanne. “Kortom: de opvolging is verzekerd (lacht).” • (pjb)

Doe een gift

U kunt dit fonds steunen via een gift op rekeningnummer BE45 7340 1941 7789, BIC-code KRED-BEBB van KU Leuven met vermelding van de gestructureerde mededeling +++400/0000/51266+++.

Schenkt u op jaarbasis minstens 40 euro, dan hebt u recht op een fiscaal attest en een belastingvermindering van 45% op het geschonken bedrag. U ontvangt uw attest in de maand maart van het jaar na uw gift.

Colofon

DIENST ABONNEMENTEN
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
dienst.parchiebladen@kerknet.be

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 40
redactie.kerkenleven@kerknet.be
secretariaat.kl@kerknet.be
www.kerkenleven.be

PUBLICITEIT
Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien.lannoo@treviplus.be
www.treviplus.be

Copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

KERK & leven is een uitgave van
Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Herman Cosijns

Diocesane redactie Aartsbisdom
Filip Ceulemans, 03 202 84 35,
filip.ceulemans@kerknet.be
Tony Dupont, 011 23 08 80,
tony.dupont@kerknet.be
Frederik de Merodestraat 18, 2800 Mechelen

ABONNEMENTEN
Philippe Nachtergaele
P. Nollekensstraat 145,
3010 Kessel-Lo
philippe.nachtergaele@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202,
3010 Kessel-Lo
gsm 0496 214 614
leo.swinnen@telenet.be

REDACTIECONTACTPERSOON
DON BOSCO
Gilberte Havet
Grensstraat 79,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 45 87
gilberte.havet@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-FRANCISCUS en
EINDREDACTIE FRANDO
Leo Page
Verenigingstraat 21
3010 Kessel-Lo
tel. 016 252151 gsm 0479 508178
leopage42@gmail.com

CONTACTADRESSEN
DON BOSCO
Jef Wauters
Cristianlaan 43,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 58 92 gsm 0485 06 30 38

SINT-ANTONIUS
Mathieu Voets, Vollhardingslaan 30,
3001 Heverlee (0475/675667)
Parochiesecretariaat: Léon Schreursvest 33,
3001 Heverlee

SINT-FRANCISCUS
Parochiesecretariaat
Tiensesteenweg 190,
3001 Heverlee
Open op dinsdag en donderdag
van 09.30 u. - 11.30 u.
Het kan nuttig zijn vooraf te bellen
op 016 25 04 59
of liefst op 0492 319215

VIERINGEN

SINT-FRANCISCUS

Zondag 24 december 2023
4e zondag van de advent

10u. Viering

Voorganger: Gaston Eysermans
Lector: Thierry Van Craenem
Zang: Guy Saenen
Orgel: Herman Baumers
Beelden: Lieven Dries

16u. Kerstwake
Familieviering

Voorganger: Rony Timmermans en
Lieven Dries
Lectoren: kinderen
Zang en muziek: Pieter Vanderve-
ken en Stien Eysermans
Orgel: Anna Rusakova en Sofia
Beelden: Thierry Van Craenem

Maandag 25 december 2023
Kerstmis

10u. Viering

Intentie voor de familie Mertens-
Heylen, Fenna Huygen en Jef Mer-
tens
Voorganger: Pater Leo De Weerdts s
Assistenten: Gaston Eysermans en
Lieven Dries
Lector: François Barrette
Zang: Koor Blij Rondeel
Orgel: Herman Baumers
Beelden: Thierry Van Craenem

Dinsdag 26 december 2023
2e Kerstdag

10u. Viering

Voorganger: Rony Timmermans
Lector: Guido Lauwerier
Zang: Eddy Van Espen
Orgel: Raoul Vereecken

Zondag 31 december 2023
10u. Viering

Voorganger: Thierry Van Craenem

Lector: Lutgarde Frederix
Zang: Maria Van Eepoel
Orgel: Herman Baumers
Beelden: ???

SINT-ANTONIUS

Zondag 24 december
Kerstavond – Geboorte van de Heer

20 u. viering met koor- en samen-
zang
Voorganger: pater Fons Swinnen SJ
Assistenten: Caroline Van Auden-
hoven en Myriam Neves
Homilie: pater Fons Swinnen SJ
Beelden: Leo Swinnen

Maandag 25 december
Kerstmis

11 u. viering met koor- en samen-
zang
Voorganger: Caroline Van Auden-
hoven
Assistent: Myriam Neves
Lector: Liliane Wagemans
Homilie: Caroline Van Auden-
hoven
Beelden: Leo Swinnen

Zondag 31 december
GEEN VIERING

DON BOSCO

Zondagsvieringen om 10.30 u.

24 december (zondag, tevens kerst-
avond) viering om 18u
7 januari Start van het nieuwe jaar
2024
21 januari
4 februari 2024
14 februari Aswoensdag Zone-
viering (plaats nog niet bepaald)
18 februari
3 maart 2024

Verzamel jij mee kalenders
voor het goede doel?

Breng ze mee
en leg ze in deze doos.

Wij bezorgen ze aan de
gevangenisalmoezenier
Leo De Weerdts. Hij zal ze uitdelen
aan gevangenen.

Dank je wel
Sint-Franciscusparochie
Pastorale zone KesseLinde

We gaan weer stilletjes naar het einde van het jaar. Hoogstwaarschijnlijk vallen er in jouw brievenbus kalenders van 2024 die je niet zal gebruiken. Graag willen we als Pastorale Zone KesseLinde kalenders verzamelen voor in de gevangenis. Geef jij graag een van je kalenders weg aan een gevangene? Wij verzamelen alle kalenders in een kartonnen doos die je achteraan in

onze Sint-Franciscuskerk kan vinden. Onze kerk is geopend op zondag voor de zondagsviering van 10.00 uur. Begin januari worden de verzamelde kalender bezorgd aan Leo De Weerdts. Hij zal als gevangenisalmoezenier de kalenders verdelen onder de gevangenen in de gevangenis van Leuven. Verzamel jij mee?

Laatste rustplaats

'Hier zal ik dan maar blijven tot ik doodga', zegt mijn moeder lachend. Ze heeft het over het woonzorgcentrum, waar ze het overigens prima naar haar zin heeft. 'Ja, maar dat hoeft nog niet meteen', zeg ik even direct. 'Er valt hier nog heel wat te beleven. En het is overal lekker warm en je mag je helemaal laten dienen.'

Ze knikt. 'Ze komen zelfs helpen om mijn rug te wassen', verklaart ze. 'Ik heb niks te klagen.'

Voor mijn moeder, met haar 92ste verjaardag in zicht, is de dood nog steeds een vreemde gedachte. Telkens als we het graf van mijn vader bezoeken, zegt ze ongelovig: 'En hier kom ik dus ook te liggen.' Dat valt moeilijk te ontkennen, want haar naam staat duidelijk leesbaar in de steen gegraveerd, naast die van mijn vader. Alleen de datum moet nog aangevuld worden. Een wat lugubere gewoonte, maar het geeft wel de zekerheid dat je weet waar je stoffelijk overschot terecht komt.

Soms staat mijn moeder voor de spiegel in haar badkamertje en kijkt verwonderd naar wat ze daar ziet.

'Ik ben toch zo lelijk geworden', zegt ze dan.

'Wat bedoel je?' vraag ik voorzichtig.

'Al die vlekken in mijn gezicht', zegt ze. 'Een mens wordt er niet schoner op als hij oud wordt' Ze schudt haar hoofd en voelt of haar hangertje goed zit.

Het is niet omdat je ouder dan negentig bent, dat je klaar bent om dood te gaan. Voor mijn moeder is de idee dat ze dood zal gaan, nog even absurd als dertig of zestig jaar geleden. Vorige week is ze gaan dansen in een tent op Winterland, nadat ze eerst achter haar rollator over het plein had gelopen. Want ze doet mee met elk uitstapje.

Voor doodgaan heeft ze voorlopig nog geen tijd. Ze heeft het veel te druk met breien, woordzoekers, geheugentraining, fitness en kienen. Alleen laat ze het woord wel af en toe vallen. Misschien vooral voor zichzelf, in een poging om er toch al een beetje aan te wennen.

<https://www.koletjanssen.be/blog/laatste-rustplaats/>

Hoe donker is de nacht

Hoe donker is de nacht
waarin bommen weer vernietiging
zaaien;
kinderen ontvoerd, kinderen mis-
bruikt,
kinderen slachtoffer van ontbering.
Hoe donker is de nacht
waarin de macht, de wraak, de
waanzin
ogen verblinden en waarheid ver-
bloemen
tot leugen of kortzichtigheid.

Hoe helder is het licht
van een ster die klaarheid brengt
en de werkelijkheid onder ogen laat
zien.
Niets verantwoordt
het onschuldige lijden van een
kind.
Niets praat een weggeroofd leven
goed.

Hoe hoopvol is de dag
waarop weer gevierd kan worden
dat een Mensenkind het tegendeel
bewees.
Een Kind geboren
in de donkerste nacht van de we-

reld.
Een helder licht opende de ogen
van mensen van goede wil en wij-
zen.
Onschuld en weerloosheid open-
baarden
de kracht van een grenzeloze mede-
menselijkheid,
een goddelijke liefde.
Mag dit Kind ons weer de weg wij-
zen
naar vrede in ons, vrede om ons
heen
en vrede op het grote wereldtoneel.
Mag dit Kind Zijn mededogen over
deze wereld laten schijnen
zodat het versteende harten weer
nieuw en levend maakt.

Mag Zijn grote droom
onze kleine dromen weer voeden,
ons geloof, onze liefde en onze
hoop
weer aanwakkeren.

Een vredevol Kerstfeest,

Patrick Maervoet

Deken van de Pastorale Regio Leuven

Advent

Elke dag wordt wat korter.
Elke dag wordt het een beetje don-
kerder.
Elke dag een beetje meer nacht.
In de donkerste van die nachten
ontsteken we elke week een kaars
meer
tot we de krans rond zijn
en er weer genoeg licht en warmte
zal zijn
om Hem een thuis te geven.

Als je merkt

dat duisternis en kilte
ook in en rond mensen
voelbaar zijn,
wordt het verlangen groot
naar 'anders' en 'beter'.

Als je warmte uitstraalt,
langzaam weer mens wordt,
meer mens met
de ongeziene mens,
dan is er groeiend licht,
dan is er hoop,
dan wordt het advent ...

Neem je tijd om gelukkig te zijn

BZN

‘Wees waakzaam’

Eerste zondag van de advent, 3 december 2023 - Schouder aan schouder, samen tegen armoede.

Inleiding

Vandaag begint de advent, meteen ook het begin van een nieuw liturgisch jaar waarin we lezen uit het evangelie volgens het getuigenis van Marcus. Met de advent beginnen we een weg van donker naar licht. We vragen God dat Hij met ons meegaat, ons hart verwarmt en ons pad verlicht. De advent is een tijd van ‘hoop’ en ‘verwachting’, van uitzien naar Immanuel, God met ons.

Het is ook een tijd van omzien naar mensen, vooral naar mensen die leven in armoede. Het is een tijd van zoeken naar bouwstenen van gerechtigheid. Met Welzijnszorg en onder de slogan ‘Samen tegen armoede’ proberen we een blik te krijgen op wat mensen in armoede houdt, welk kluwen houdt hen daarin vast?

Advent is een tijd van stilstaan bij wat je aan het doen bent. Wij hebben de hardnekkige neiging om de schuld voor wat niet goed gaat in de schoenen van iemand anders te schuiven. Wees waakzaam voor deze grondhouding bij onszelf.

Want zijn we niet allemaal evenbeeld van God? Is God dan de schuldige van alles wat er fout loopt? In deze viering worden we geroepen om hierbij stil te staan.

We bidden hier om Gods aanwe-

zigheid in zijn Woord en in zijn Brood. Maar vooraf zetten we onze eerste stappen van donker naar licht.

Vandaag steken we één kaarsje aan: een waaklichtje; een zacht licht dat ons oproept om waakzaam te zijn, om even stil te vallen en het licht van de Heer op ons doen en laten te laten schijnen. Bij het ontsteken van de kaars zingen we:

“Als alles duister is, ontsteek dan een lichtend vuur dat nooit meer dooft, een vuur dat nooit meer dooft.”

Gebed

God van licht, Jij brengt hoop in onze duisternis en wil met dit kleine vlammetje warmte en liefde brengen. Jij roept ons op om waakzaam te zijn en ons hart te openen voor uw liefde die we in Jezus mogen ontvangen. Help ons om het vlammetje van uw liefde in deze wereld brandend te houden en jouw licht bij ons te dragen, vandaag, morgen en altijd.

Heer, het is verleidelijk om mee te stappen in een mentaliteit van ‘ieder voor zich’.

Gij hebt aandacht voor alle mensen. Het is verleidelijk om onszelf beter te voelen

dan de mensen die er niet zo verzorgd als wijzelf bij lopen. Laten we zonder vooroordelen mensen tegemoet gaan. Het is verleidelijk om mee te stappen

in een mentaliteit van angst voor

wat buiten ons ligt. Breng vrede in het hart van mensen, Heer.

Lezing uit Mc 13, 33-37

Pas op, wees waakzaam, want jullie weten niet wanneer die tijd zal komen. Het is als met een man die op reis ging: hij verliet zijn huis en droeg het beheer over aan zijn dienaren, die elk een eigen taak kregen, en de deurwachter gaf hij opdracht om de wacht te houden. Wees dus waakzaam, want jullie weten niet wanneer de heer des huizes komt, 's avonds, of midden in de nacht, of bij het eerste hanengekraai, of 's morgens vroeg. Laat hij jullie niet slapend aantreffen wanneer hij plotseling komt. Wat Ik tegen jullie zeg, zeg Ik tegen iedereen: wees waakzaam!

Homilie

Advent is een tijd van stilstaan bij wat je aan het doen bent. Die tijd van uitkijken naar de geboorte van Jezus is meteen ook een tijd van inkeer. Zijn we eigenlijk goed bezig? De advent is een wake-up-call, een tijd om hierbij stil te staan en ons hierover te bezinnen. Want is het niet van alle tijden dat het niet altijd goed loopt met de keuzes die we maken? Denk maar aan de klimaatopwarming tegenwoordig, de oorlog in Gaza en in Oekraïne, de ondergraving van onze sociale zekerheid ...

Wij zijn geroepen tot gerechtigheid maar de zelfgenoegzaamheid is jammer genoeg veel verleidelijker. Marcus voegt nog een dimensie toe in het evangelie: we mogen niet inslapen maar moeten altijd waakzaam zijn. Wat bedoelt hij precies? Marcus vergelijkt het met een man die naar het buitenland vertrekt en het beheer van zijn huis heeft overgedragen aan zijn personeel. Dat is een hele uitdaging want heel de schepping is aan onze zorg toevertrouwd! Ik kan bijgevolg nooit mijn ogen sluiten voor onrecht dat waar dan ook gebeurt. Wees waakzaam! Ik kan nooit onverschillig weggijken van miserie die mensen overkomt. Ik word immers geroepen om waakzaam te zijn! Ik kan nooit passief niks doen als mijn medemens in nood is. Als we God opnieuw willen laten geboren worden, zal het afhangen van onze inzet. Deze advent gaan we opnieuw op weg met Welzijnszorg. Reeds meer dan vijftig jaar houden zij ons de spiegel voor om alert te blijven voor de armoede in onze dichtbij omgeving. Armoede is er nog altijd, we weten het ondertussen wel,

maar laten we ons er ook nog door wakker schudden? Doen we hier verder iets mee? Vandaag zijn we geroepen om de juiste kant op te kijken en niet te verslapen.

Voorbeden met “Ubi caritas”
Algoede God, Gij nodigt ons uit om waakzaam te zijn.

Bidden we voor mensen die in hun leven de kans niet krijgen om hun levensdroom te realiseren: dat zij blijven hopen en uitzien naar mensen die geloven in hun mogelijkheden en hun de kans bieden iets moois van hun leven te maken.

Bidden we voor mensen die er in hun leven niet toe komen om te delen omdat ze overtuigd zijn dat iedereen verantwoordelijk is voor z'n eigen geluk: dat zij Gods roepstem mogen horen en zelf handen en voeten willen geven aan Gods droom met ons.

Bidden we voor mensen die in hun leven energiek en vol goede moed er voor anderen willen zijn: dat zij steun mogen voelen om schouder aan schouder verder te gaan.

Bidden we voor deze gemeenschap die haar leven met vallen en opstaan richting probeert te geven in het spoor van Jezus: dat wij ons op deze weg nooit laten ontmoedigen.

Tafelgebed

God die ons oproept en uitdaagt om waakzaam te blijven: wij brengen

brood en wijn op deze tafel, een klein en kwetsbaar teken van ons breken en delen met mekaar. Kom in ons midden en laat uw geest groeien in alles en allen. Dan krijgt deze wereld het hart zoals Gij het bedoelt. Amen.

Slotgebed

ik kan er (n)iets aan doen, ik kan er niets aan doen fluistert mijn angst om te verliezen, mijn luiheid en gemakzucht, de neiging om te kiezen voor de vlucht en voor het zelfbehoud, uit zogeheten goed fatsoen uit lafheid, schuld, schaamte en spijt of door mijn eigen tja,... inschattingfout, ik kan er niets aan doen... ik kan er iets aan doen zegt mijn geweten, het irritante steentje in mijn schoen, mijn onderbuikgevoel en mijn beperkte notie van goed en slecht, maar ook mijn intuïtie die - net als bij profeten - opkomt voor recht en klopt aan mijn gehoorbeentjes als een specht. Ik kan er iets aan doen!

Hilde Van Parys

Zending en zegen

Vandaag werden we wakker geschud om waakzaam te blijven en zo zelf ook licht te zijn voor anderen. Laten we van hier heengaan om te doen wat we gehoord hebben. Moge God ons daarbij vergezellen met zijn zegen: Moeder/Vader, Zoon en Heilige Geest. Amen

Kerstwens van een schaap

Ik heb me altijd een beetje terughoudend gevoeld bij het beeld van de herder en zijn schapen, toegepast op gelovige mensen. Want al te gemakkelijk werd je in de kerk als schaap weggezet en mocht je vooral braaf blatend achter de herders aan hobbelen.

Alleen in de kerststal vind ik schapen onmisbaar. Dit jaar voel ik me daarom meer dan ooit schaap met Kerstmis.

Want vanaf het begin waren ze er

wel bij, de schapen. Zodra de engelen hun licht laten stralen en hun lied aanheffen, spitsen de schapen hun oren. Vast al lang voordat die dommelende herders iets in de gaten hadden. Ze staan op de eerste rij als de woorden ‘vrede op aarde aan alle mensen’ weerklinken. Ze vergeven goedmoedig dat de dieren weer eens niet genoemd worden, omdat ze weten dat God hen nooit zou uitsluiten.

En dan gaan ze mee op zoek naar het kind in de kribbe. Niet dat het

iets uitmaakt, hun bezoek, want het kind is er al en zal doen waarvoor het gekomen is. Maar je wil er gewoon bij zijn, als er iets bijzonders en hartverwarmends gebeurt. Als mens en als dier.

De schapen vinden de stal met het kind en zijn ouders. Ze zien aan de os en de ezel hoe goed het er is. Ze staan er zwijgend bij en beginnen maar wat te grazen om zich een houding te geven. Een paar lammetjes snuffelen aan de voetjes van

Jezus. Er wordt niet veel gezegd. Het geluk om een baby spreekt voor zich. Het is een nieuw begin, altijd, maar nu wel heel bijzonder.

En dan gaan ze met hun herders weer naar huis. Met het beeld van het kind in de kribbe voorgoed tussen hun oren. Ze voelen haarscherp dat er met dit kind iets zal veranderen. Zelfs een schaap kan dat zien.

Kijk maar, ook hun herders zijn anders geworden. Ze helpen elkaar en zijn zachter voor hun schapen.

En dat is nog maar het begin.

Zalig Kerstmis!

Kolet Janssen
gepubliceerd op www.kerknet.be op 25 december 2022 (<https://www.koletjanssen.be/blog/kerstwens-van-een-schaap/>)

Caracashulpfonds - Studenten met een studiebeurs

Maria Victoria Barreto Lara

Maria Victoria Barreto Lara

María Victoria heeft al vanaf de basisschool op de studiebeurs van het Caracas Hulpfonds kunnen rekenen. Hiervoor is haar moeder zeer dankbaar. Het was voor haar de reddende engel bij hoge nood. In verwachting van María Victoria, kwam ze er als jonge vrouw plots alleen voor te staan toen haar man het huis verliet en een nieuw gezin stichtte. Ondertussen heeft hij vier kinderen bij zijn tweede vrouw en emigreerde hij met hen verschillende jaren geleden naar Uruguay. María Victoria kent haar vader van ziens maar heeft er verder geen band mee. Ze is dan ook zeer gehecht aan haar moeder die voor haar een vader en moeder tegelijk is. Nog vóór de geboorte van María Victoria is haar moeder teruggekeerd naar haar ouderlijk huis in de sector van San Miguel.

María Victoria is nu dertien en volgt het tweede jaar middelbaar. Als studente doet ze het prima. Ze studeert graag en heeft op het college goede relaties met haar klasgenoten. Later wil ze biologie studeren en zich vooral toeleggen op onderzoek in de maritieme biologie. Het werk van haar moeder in een medisch laboratorium heeft duidelijk invloed op haar belangstelling en keuze. Ze is erg geïnteresseerd in onderzoek.

In Campo Rico zelf heeft María Victoria weinig vrienden, alhoewel ze beweert er graag te wonen. Hun huis staat dicht bij de ingang van de barrio. Van lawaai en luide muziek houdt ze niet. Ze begrijpt evenmin waarom jongeren zomaar de hele dag op straat rondhangen, zonder enig doel in hun leven. Iedere zondag gaat ze trouw met haar moeder naar de eucharistieviering, maar heeft verder niet veel contact met de barrio.

Camila Pacheco Borge

Na het interview neemt Camila me even mee naar buiten. Ze wil me tonen waar haar huis staat. Juist achter de woning van Nina Campos, de verantwoordelijke van haar groep studiebeurs studenten. Een smal pad kronkelt tussen de huizen door en dan sta ik plots voor het huis van Camila. Het is eigendom van haar oom. Hij denkt er aan om er volgend jaar een verdieping bovenop te zetten. Hier woont Camila samen met haar moeder, een tante en nog twee ooms. Zelf is enig kind van haar moeder. Deze werkt als poetsvrouw in een commercieel centrum van de stad. Er is nog een derde oom, die met zijn kinderen naar Peru is uitgeweken. Ze heeft nog een tweede tante die achthonderd kilometers verder woont in het Andesgebergte, kort bij de Columbianse grens.

Camila is nu dertien en doet het tweede jaar middelbaar met een uitstekende puntenkaart. Al haar uitlagen, die hier berekend worden van 1 tot 20, liggen boven de 15. Wiskunde is haar lievelingsvak. Ook in het Engels doet ze het goed. Enkele jaren geleden werd die taal uit het lessenrooster gehaald omdat het de taal van het verfoede Noorden (te verstaan: de Verenigde Staten) was. Tegenwoordig bieden alle private scholen Engels aan. Dit wordt door vele jongeren ten zeerste gewaardeerd omdat ze ervan dromen ooit tot in het Noorden te geraken.

Camila kent haar vader nauwelijks. Ze zag hem voor het laatst toen ze zes jaar oud was. Sindsdien heeft ze van hem niets meer gezien of gehoord. Haar moeder vernoemt hem slechts zelden. De twee ooms aan huis hebben zijn plaats ingenomen

Camila Pacheco Borge

in het leven van Camila. Later wil ze naar het voorbeeld van één van haar ooms informatica studeren.

Camila vertelt verder dat ze veel vrienden heeft op het college en er regelmatig volleybal speelt. In Campo Rico zelf gaat ze niet zo vlot om met vrienden. Ze is eerder thuis bezig met het volgen van TV programma's die haar interesseren. Ze is ook niet echt bij de parochie betrokken, alhoewel ze soms naar de mis gaat op zondag. Verder woont ze graag in de barrio, ten minste in haar sector, die van het Buskruit.

Luis Manuel Guache

Luis Manuel volgt 'Internationale Studies' in de Centrale Universiteit van Venezuela. Dat is de grootste van het land. Het is ook de enige die echt toegankelijk is voor de jongeren van de barrios, omdat ze volledig gefinancierd wordt door de Staat. De enige vereiste om hier binnen te geraken is het kunnen voorleggen van uitstekende punten die in de humaniora behaald werden. Luis Manuel heeft die. Hij begon aan zijn hogere studies in 2017 en hoopt ze volgend jaar eindelijk te kunnen beëindigen. Zijn studies, die normaal vijf jaar duren, slepen al zeven jaar aan. De pandemie zit er natuurlijk voor iets tussen. Maar op de universiteit doen zich regelmatig stakingen en lesonderbrekingen voor. Ze staat bekend als bolwerk voor alles wat we in de politiek links noemen en zorgde in het verleden dikwijls voor straatgeweld. President Chávez kon de eer-

ste jaren op hen rekenen en maakte er gretig gebruik van. Maar die liefde is al lang verleden tijd. De relaties met president Maduro liggen moeilijker en de lage lonen van tegenwoordig zijn de laatste druppel die het vat van ongenoegen regelmatig doen overlopen.

Luis Manuel studeert hier zonder zich in te laten met politieke spelletjes van vóór of tegen, alhoewel het voor hem duidelijk is dat de huidige situatie heel ernstig is. Als ik hem vraag naar de reden hiervoor, antwoordt hij onmiddellijk: 'Er zijn veel zieken in Campo Rico en mensen die moeten geopereerd worden. Maar het enige grote hospitaal in de buurt werkt niet. Er is daar niets om mensen voort te helpen. We zijn totaal overgelaten aan de willekeur van de regering, zonder enig ander alternatief'. Nog nooit hoorde ik van de jongeren zo een duidelijke beschrijving van de huidige situatie.

Een oom van Luis Manuel overleed dit jaar ten gevolge van kanker. Hiervoor vond hij nergens enige steun. Zijn vader lijdt aan depressie sinds het bedrijf waar hij werkte failliet ging. Zieke mensen zijn aan hun lot overgelaten. Het allerelementaire ontbreekt om hen te helpen. Een andere factor die meespeelt hierbij is het gebrek aan de gelijke voeding. Die is onbetaalbaar geworden.

Luis Manuel woont in de sector van de 'Vervloekte Berg', de scheldnaam die de pastoor na Eugenio's dood veertig jaren geleden wilde vervangen met 'Hoge Berg'. Maar zonder resultaat. Iedereen blijft de sector de 'Vervloekte Berg' noemen. Deze naam drukt echter niet op het gemoed van Luis Manuel, die opgeruimd en vol begeestering zit. Hij is nu vierentwintig en woont met zijn ouders en een jonger broertje bij de grootmoeder. In de parochie is hij heel actief. Hij geeft catechese aan de kinderen voor de Eerste Communie, leidt de muziek bij de neocatechumenen en gaf gedurende vijf jaren godsdiensten in de parochieschool. Hij is eigenlijk zo een beetje de rechterhand van de pastoor. Niets is hem te veel, hij staat altijd klaar voor hetgeen van hem gevraagd wordt.

Luis Manuel Guache

Het is voor hem heel duidelijk dat de studiebeurs van het Caracas Hulpfonds al die jaren heel belangrijk is geweest voor zijn familie en is hiervoor heel dankbaar. Deze jongeman bewijst hoe zinvol onze bijdragen aan het Caracas Hulpfonds wel zijn.

BELANGRIJK BERICHT!!!

Om u volgend jaar een geldig attest wegens schenking te kunnen bezorgen, hebben we **uw nationaal nummer** nodig. Dit nummer kan u vinden op de achterzijde van uw identiteitskaart. Gelieve dit nummer te bezorgen aan Eddy Deroost, Verenigingstraat 41 te Kessel-Lo. Telefoonnummer: 016 25.35.23. Mailadres: eddyderoost(a)skynet.be.

AANDACHT... AANDACHT... AANDACHT... AANDACHT...

Kerstmis is het feest van pakjes en cadeautjes. Laten we van deze gelegenheid gebruik maken om een extra steentje bij te dragen tot het welvaren van het Project van de Studiebeurzen.

Indien u **vóór eind december** een bedrag van **€ 40** of meer op rekening **BE0643 1022 4801 22** van het Caracashulpfonds stort ontvangt u een attest wegens schenking. Het bedrag van deze schenking kan u volgend jaar in mindering brengen van uw belastingaangifte voor het jaar 2023. Met dit gebaar bewijst u niet alleen de jongeren in Campo Rico maar ook uzelf een dienst.

Concert Vlaams Radiokoor op zondag 17 december in Vlierbeek

Het Vlaams Radio Koor heeft intussen een heel eigen kerstraditie opgebouwd in Vlierbeek en zorgt dit jaar voor een warme en heerlijk intieme kerst. Polyfone werken van vroeger en nu vermengen zich verrassend vlot met de klanken van het jonge Anemos Saxofoonkwartet. In de donkerste tijd van het jaar brengen ze een warme boodschap van hoop en liefde, nieuw leven en een frisse start.

O licht geboren uit licht, O Jezus verlosser van de wereld. Zo begint het titelwerk van dit kerstprogramma, geschreven door Thomas Tallis, die naam en faam kreeg met zijn religieuze vocale muziek.

Er liggen trouwens nog andere pareltjes uit de renaissance en barok onder onze kerstboom dit jaar: werk van Orlando di Lasso, Giovanni Gabrieli, Johann Sebastian Bach. De manier waarop zij de stemmen van het koor kunstig vervlechten blijft indrukwekkend, en steeds weer emotioneel.

Geïnspireerd door de meesters uit het verleden bouwen hedendaagse componisten verder op de eeuwenoude technieken van de polyfonie en laten zij hun versie van deze stemkunst horen. De werken van Jan Sandström, Veljo Tormis en Eric Whitacre sluiten – ondanks de eeuwen die ertussen liggen – naadloos aan bij hun grote voorbeel-

den. Het Anemos Saxofoonkwartet, vier jonge Belgische muzikanten die de saxofoon en zijn repertoire in een nieuw daglicht brengen, past wonderwel in dit stemmige kerstprogramma, dat naar goede gewoonte wordt afgesloten met enkele sfeervolle klassieke Christmas carols. Fijne kerstdagen!

Met muziek van Giovanni Gabrieli, Orlando di Lasso, Thomas Tallis, Johann Sebastian Bach, John Taverner, Veljo Tormis, Jan Sandström en Christmas carols. In samenwerking met Trefpunt Vlierbeek vzw en 30CC.

God van licht en liefde, vier kaarsen branden er vandaag, met elkaar verbonden door een groene krans.

In het licht van de kaarsen mogen wij jouw oneindig grote liefde zien, die ons tot mens maakt en ons oproept om een licht te zijn voor elkaar. Kerstmis komt nu heel dichtbij.

Wij willen Je vragen: laat jouw licht schijnen, wees ons liefdevol nabij en maak ons wakker uit onze slaap opdat we ons verbinden met Christus en zo jouw droom mogen leven, vandaag, morgen en altijd. Amen.